

בע"ח (ירושלים) 55198-01-14 - פלוני נ' א.ל.

בע"ח (ירושלים) 55198-01-14 - פלוני נ' א.ל. ואח'שלום ירושלים

בע"ח (ירושלים) 55198-01-14

פלוני

נגד

1. א.ל.

2. חב' פרטנר תקשורת

בית משפט השלום בירושלים

[12.02.2014]

כב' השופטת דנה כהן-לקח

החלטה

1. כנגד המבקש תלוי ועומד כתב-אישום המייחס לו ביצוע עבירות מין בשתי מתלוננות שעבדו כעובדות ניקיון במפעל בו עבד המבקש כאיש תחזוקה. בהתייחס לאותו הליך, הגיש המבקש בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי או החוק) שהיא המונחת להכרעתו. בבקשתו, עותר הסנגור להורות למשיבה 2 - חברת פרטנר תקשורת - להעביר למבקש את רשימת כל שיחות הטלפון והמסרונים שנשלחו מהטלפון של המשיבה 1 - שהינה אחת המתלוננות בתיק - לטלפון של המבקש במהלך שנת 2005. לטענת הסנגור, הוא נזקק לראיה זו על מנת להוכיח את טענת ההגנה לפיה לאחר שהמתלוננת סיימה את העסקתה במפעל, היא המשיכה לטלפן למבקש ולשמור על קשר עימו. לפי הנטען, התנהלות זו סותרת את טענת המתלוננת על קשר כפוי, ויש בה כדי להוכיח כי עדותה כנגד המבקש היא שקרית.

2. הסנגור עתר לכך שהבקשה לפי סעיף 108 לא תידון לפני בהיותי השופט הדנה בתיק העיקרי. בשלב זה, אני דוחה את הבקשה להחלפתי כמותב הדין בבקשה לפי סעיף 108. על דרך הכלל, בהתאם ללשונו הברורה של סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי ובהתאם להלכה הפסוקה, המותב הדין בתיק העיקרי הוא הנזקק לבקשה לפי סעיף 108. אמת, במקרים חריגים ניתן להעביר את הבקשה לשופט אחר (בדומה לבקשה לפי סעיף 74) ובעניין זה אפנה לאמות-המידה שנקבעו בהחלטת כב' השופטת ארבל בבש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות (לא פורסם, 3.12.2008). במקרה דנן, בהתאם לאותן אמות-מידה, אני סבורה כי לעת הזאת אין הצדקה להעברת הבקשה למותב אחר. כך הוא הדבר, שכן בשלב זה אינני נדרשת לעיין בחומר החקירה על-מנת להכריע בשאלות שלפניי, שהן לפי טיבן שאלות שבסדרי דין כפי שיפורט להלן (ראו: בבש"פ 9305/08 הנ"ל, פסקה 17). יוער כי אם וככל שאיזקק לעיין בחומר חקירה בהמשך הדרך כאשר תידון הבקשה לגופה - יוכל הסנגור לעתור שוב להחלפת המותב ואז אשקול עתירתו.

3. מלכתחילה, הגיש הסנגור את בקשתו לפי סעיף 108 כנגד המתלוננת וכנגד חברת פרטנר תקשורת, בלא שהמדינה צוינה כמשיבה לבקשה. בהחלטתי הקודמת הוריתי לסנגור להגיש בקשה מתוקנת בה תצורף המדינה כמשיבה. הסנגור הגיש בקשה לביטול ההחלטה ולקיום דיון במעמד צד אחד. בדיון שהתקיים, נקבע על-דעת הסנגור כי נימוקי הבקשה יוגשו בכתב. טענת הסנגור בבקשה ובנימוקים שהוגשו היום, הינה בתמצית כי אין מקום לצרף את המדינה כמשיבה לבקשה וכי יש להותיר את עצם קיומה של הבקשה חסויה מידיעת המדינה, וזאת על-מנת שלא לפגוע בזכות של המבקש להליך פלילי הוגן. לפי אותה טענה, אין למאשימה זכות לעיין בחומר הראיות של ההגנה ואף לא לדעת מהו החומר שההגנה מבקשת להשיגו. זאת ועוד; לפי הטענה, כפי שצו למחקרי תקשורת מוצא לבקשת המשטרה במעמד צד אחד, כך יש ליתן את הצו המבוקש שלא במעמד המאשימה.
4. שקלתי את טענות הסנגור, ואינני רואה לקבלן. כפי שכבר ציינתי בפרשה אחרת (החלטתי מיום 24.10.2013 בבע"ח 12385-10-13), ברמה העקרונית, אין לשלול אפשרות כי יתקיימו מקרים מתאימים בהם בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי תידון במעמד צד אחד, ללא חשיפת דבר-קיומה בפני המדינה, בין היתר על מנת למנוע חשיפת קו הגנה של הנאשם. עם זאת, בהתאם לדבריה של כב' השופטת ארבל בבש"פ 3945/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (טרם פורסם, 12.6.2013), המדובר בחריג שגבולותיו צריכים להיות מצומצמים ונדירים. ככלל, דיון הנוגע למשפט פלילי - בוודאי לאחר הגשת כתב-אישום (בניגוד לשלב החקירה אליו הפנה הסנגור בטיעונו, בו החשוד לא תמיד יכול להיחשף למלוא החומר כנגדו כל עוד החקירה מתנהלת) - צריך להתקיים במעמד שני הצדדים, כך שכל צד יוכל לטעון טענותיו תוך הצגת התמונה המלאה של הראיות והטיעונים לפני בית המשפט. יש לזכור כי יכולתו של בית המשפט במסגרת בקשה לפי סעיף 108 לחוק להכיר כל פרט ומשמעותו בתיק העיקרי, הינה מוגבלת. לפיכך, על דרך הכלל פיקוח שיפוטי לבדו לא יהיה יעיל באותה עוצמה שמושגת לאחר שמיעת טענות שני הצדדים. אשר על כן, השימוש בסמכות לקיים דיון לפי סעיף 108 במעמד הסנגור בלבד, תוך הסתרת דבר קיום ההליך מן המדינה, חייב להיעשות בזירות רבה תוך שהנטל על הסנגור להצדיק שימוש בהליך כזה חייב שיהיה כבד.
5. במקרה דנן, אני סבורה כי הסנגור לא עמד בנטל האמור, וכי אין מקום לחרוג מהכלל לפיו על המדינה להיות משיבה לבקשה. הפלט המבוקש נוגע לעדת תביעה מרכזית, שצוינה - ובצדק - כמשיבה לבקשה. ממילא, יש להניח כי דבר הבקשה יוכל להגיע לידיעת המאשימה באמצעות עדת התביעה (שיש לזכור כי יתכן שהיא אינה מיוצגת). בין כך ובין אחרת, בנסיבות העניין, אני סבורה כי חשיפת דבר קיום הבקשה לפי סעיף 108 לחוק בפני המדינה, לא צפויה לפגוע פגיעה ממשית ביכולת ההתגוננות של המבקש במשפטו. כך הוא הדבר, שכן נראה שקו ההגנה הנטען אינו בלתי צפוי. זאת ועוד; מן הראוי לאפשר למדינה לטעון בעניין הבקשה, שמא תועלה טענה של פגיעה בפרטיותה של עדת-התביעה או באינטרסים מוגנים אחרים שיהיה מקום לבחנם.
6. אשר על כן, אני קובעת כי החלטתי מיום 29.1.2014 נותרת בעינה. ככל שהסנגור עומד על בקשתו לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, עליו להגיש בהליך שבכותרת בקשה מתוקנת כך שהמדינה תצורף כמשיבה לה. על הסנגור לעשות כן עד יום 19.2.2014, ולצרף עותק מהחלטתי זו לבקשה, תוך אזכור ההחלטה והפנייה אליה בפתח הבקשה. ככל שלא תוגש בקשה מתוקנת עד המועד שנקבע, ייסגר ההליך שבכותרת. המזכירות תמציא החלטה זו לסנגור עו"ד עטרי, ותקבע תזכורת פנימית ליום 20.2.2014.
- ניתנה היום, י"ב אדר תשע"ד, 12 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.